

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ,
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ	φρ.	10.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι:	»	»	11.
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημ. γραφεῖα	»	»	20.
Ἐν τῷ ἔξοτερικῷ ἐν γένει	»	»	14.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος . . λ. 20.
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς γλωσσομαθεῖς, ποιητὰς ἢ ὅπως δήποτε καλαισθήτους ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας, ὅτι προκηρῶσεται διαγωνισμὸς πρὸς εὕρεσιν τῆς καταλλήλου ὀνομασίας τῆς μᾶλλον ἐπιτυχῶς ἀποδιδούσης τὰ πλεονεκτήματα τῆς τοποθεσίας καὶ τὴν φυσικὴν καλλονὴν τῆς θέσεως, διὰ τὸ ἀγροκήπιον, τὸ κείμενον κατὰ τὴν θέσιν **Σιληπί**, περὶ τὸ μέσον τῆς ἁμαξήτου ὁδοῦ Ἐπεισκοπίου καὶ κατὰ τὴν καμπὴν ἀκριβῶς τῆς ὁδοῦ ταύτης πρὸ τῆς ἐξοχῆς Καραμπάτση (ἢ Ἀρσάνη). Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, οὗσης ὑπερθεῖν τοῦ **Κοῦμοῦ**, ὑπῆρχε πρὸ ἐτῶν καφετεῖον, ἤδη δὲ ἐντὸς τοῦ ἀγροκηπίου ἀνορύσσεται φρέαρ παραπλεύρως τῆς ἁμαξήτου ὁδοῦ. Ὡς ἄλλοι εἰς τὸν ἐπιτυχόντα προσφέρεται ὑπὸ τοῦ νέου ἰδιοκτήτου τῆς ἐκεῖ περιοχῆς, ὄντος ἐκ τῶν ἐπιστημόνων συμπολιτῶν μας, ἐν καλὸν συμπόσιον. Αἱ ὀνομασίαι, μία ἢ πολλαὶ ἅμα, δεόν νὰ σταλῶσιν ἐπὶ χάρτου ἐγκλεισμένου ἐντὸς φακέλλου ἐσφραγισμένου μετὰ τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ ὀνοματοθέτου, οἱ φάκελλοι δὲ οὕτω δεόν νὰ παραδοθῶσι μέχρι τῆς 31ης ἡμετέρας ἡμερηίδος.

ΣΗΜ. Αἱ γαλλικαὶ ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ξενικαὶ ἀπορριφθήσονται.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν δευτέραν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου δὲν ἐχορτάζει ὁ διακηγόρος κ. Δημ. Βοκοτόπουλος.

Τὴν Πέμπτην πρὸς τὴν Παρασκευὴν θύελλα μετὰ βροχῆς καὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν ἀνεστάτωσεν ὅλην τὴν νῆσον ἡμῶν, ἣν κατέκλυσαν χεῖμαρροι, τὴν Παρασκευὴν δὲ μέχρι τῆς ἐσπέ-

ρας καὶ τῆς πρωίας τοῦ Σαββάτου ἔβρεχε κατὰ συνέχειαν τοσοῦτον, ὥστε διεκόπη ἡ μετὰ τῶν ἐξοχῶν συγκοινωνία, ὡς καὶ ἡ μετὰ τοῦ τελωνιακοῦ καταστήματος. Καὶ ἐν τούτοις ὁ δυστυχῆς συντάκτης τῆς «*Ἡανόπης*» ἐν καταστάσει παρανοίας, ὡς γνωστὸν, καὶ ἐξάφως εὑρισκόμενος, δὲν ἠσθάνετο οὐδὲως τὰ γενόμενα ἀλλ' ἔγραφεν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Παρασκευῆς, 23 Ὀκτωβρίου, ὅτι «*διερχόμεθα ἀληθῶς θερινὰς ἡμέρας.*» Ἀληθῶς ὁ δυστυχῆς οὗτος κινεῖ εἰς συμπάθειαν ἡμᾶς, παθῶν, ὡς φαίνεται, ἐκ διανοητικῆς ταραχῆς, διὰ τὴν ἐκ τοῦ δημαρχικοῦ λειμῶνος ἀποτομπὴν του.

— Τὴν Δευτέραν, γενομένης συνεδριάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν μελῶν τῶν Ἀδελφάτων τῶν Φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ τῶν Ἐφορειῶν τῶν Ναῶν, ἐξελέχθησαν οἱ ἐξῆς ἡμέτεροι συμπολίται: Ἐν τῷ δημοτικῷ Νοσοκομείῳ, οἱ κ. κ. Κ. Κρίνος, Θ. Σκάσης, Στέφανος Ῥήγας καὶ Η. Βοκοτόπουλος· ἐν τῷ δημοτικῷ Ὀρφανοτροφείῳ οἱ κ. κ. Δ. Γιαννουκάκης, Ἐπ. Καντάρογλους, Γ. Ἀποστόλου καὶ Θ. Σύψωμος. Ὡς ἐφορεῖται δὲ, τοῦ μὲν Ἁγίου Νικολάου, οἱ κ. κ. Εὐστ. Βούλγαρης, Ἰωάν. Μ. Γαίτης, Ἀνάργυρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ Γ. Πετρίδης, τοῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως, οἱ κ. κ. Στυλιανὸς Κωσταρᾶς, Ἀνδρέας Παπαγγελόπουλος, Ἐμμανουὴλ Σιγάλας καὶ Κωνσταντ. Πασσαρᾶς, τοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως, οἱ κ. κ. Γεώργ. Λαγουρὸς, Κ. Γλύκας, Δ. Ζουμπουλάκης καὶ Γ. Βρατζάνος, τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, οἱ κ. κ. Γ. Καλιακούδας, Γ. Βαλμᾶς, Γ. Γλυνὸς καὶ Θ. Περαιτικὸς, τῆς Ἀναστάσεως, οἱ κ. κ. Λεοντῆς Γεωργίου, Στ. Συνοδινὸς, Ν. Ἰσιδώρου καὶ Ν. Βασιλείου, τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, οἱ κ. κ. Ἀ. Σαλοῦστρος, Γ. Καλουτᾶς, Ἀ. Δαρόπουλος καὶ Η. Περιφανάκης, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου (Δελαγρᾶτσιας), οἱ κ. κ. Γ. Γαλάτης, Ἀ. Γιαννίκογλους, Η. Σταματελάκης καὶ Σταμ. Κρίνος, τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ οἱ κ. κ. Στυλ. Διδαχόπουλος, Ἰ. Κρίνος,

Κ. Παπακωνσταντίνου και Γ. Σίνος, του Ἁγίου Ἀθανασίου, οἱ κ. κ. Γ. Τσερμπίνος, Δ. Κορωνάιος, Ν. Νικολάου και Σ. Μπαρμπέτας, τῆς Ἁγίας Τρι-
άδος, οἱ κ. κ. Θ. Πάγκαλος, Ἰ. Πιταούλης, Ν. Χριστοδούλου και Γ. Κορναράκης, και τῶν ἐν Χρούσοις Ναῶν, οἱ κ. κ. Ν. Πετρόπουλος, Α. Τσιροπινᾶς, Γ. Ἀγκᾶς και Ἀχ. Ζέης.

— Τὴν Παρασκευὴν δὲ γενομένης συνεδριά-
σεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐξελέγησαν ὡς
μέλη μὲν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ θεάτρου, οἱ κ.κ.
Θεόδωρ. Παπαλεξόπουλος, Ἀμβρ. Κάπαρης, Α.
Γιαννίκογλου και Ἰ. Φραγκιάς, ἐπιτροπὴ δὲ
τῶν δημοτικῶν σχολείων, οἱ κ.κ. Α. Μαρκόπου-
λος, Ἰ. Ἀναργύρου, Ν. Γ. Ζωγραφάκης, και Στ.
Κουτσοδόνητης και ἐπιτροπὴ τοῦ Γυμνασίου, οἱ κ.κ.
Σ. Μάτεσης και Ἰ. Χατζιδάκης.

— Τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἄρχονται αἱ δημο-
πρασίαι τῶν ἐνοικιάσεων τῶν διαφόρων δημοτικῶν
κτιημάτων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐπιτροπῶν τοῦ δη-
μοτικοῦ συμβουλίου. Ὁ κ. Δήμαρχος ἐφρόντισεν
ὅπως, διορθουμένων τῶν προκηρύξεων τῶν συμ-
φωνιῶν τῶν ἐνοικιάσεων τούτων, ἐξασφαλισθῶσι
τὰ δημοτικά συμφέροντα κατὰ ἐνοικιαστῶν κακῆς
πίστεως, οἷτινες, χάριν κομματικῶν ὑπηρεσιῶν,
ὡς προσήνεγκον πρὸς τὴν πρώην δημοτ. ἀρχὴν,
ἐνέμοντο τὴν δημοτικὴν περιουσίαν ὡς ἰδίαν.

— Ἐπίσης ὁ κ. Δήμαρχος παρήγγειλε τὴν
εἰσπραξίν τῶν ἐξ ἐνοικίων καθυστερουμένων πρὸς
τὸ δημοτικὸν ταμεῖον· τῇ ὁμοφώνῳ δ' ἀποφάσει
τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀποκλείονται ὡς ἐνοι-
κισταὶ οἱ πρὸς τὸ δημοτ. ταμεῖον ὅπως δῆποτε
ὀφείλοντες.

— Ἡ ἐν εὐποιίαις διαβιοῦσα σεβαστὴ ἡμῶν
συμπολίτις κ. Κωνσταντῖνα Νεγρεπόντη προσέφερε
εἰς τὸν ἐν Παρακοπῇ Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Σταυροῦ δραχ.
πεντήκοντα. Εἶψαν τὰ ἔτη σου πολλά, Σεβαστὴ
δέσποινα, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας.

— Ἐν οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν τὴν
Πέμπτην οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου νέου Γεωργίου Δ.
Χειλά, μετὰ τῆς διὰ πασῶν τῶν χαρίτων κεκο-
σμημένης δεσποινίδος Πηνελόπης Ἰ. Κοπκίλη.
Τοῖς νεονύμφοις εὐχετῆ ὁ «Ἥλιος» πᾶν ἀγαθόν.

— Φαίνεται ὅτι ὁ πυρετὸς τῶν μεταλλείων
ἐπιδημεῖ και πάλιν ἐν τῇ Ἑλλάδι, αἰτήσεις δὲ
παραχωρήσεων και σχεδιογράμματα και καταμε-
τρήσεις δημοσιεύονται και κοινοποιῶνται· και ἄλ-
λοι μὲν φρονοῦσιν ὅτι ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ ὑψωσις τῶν
τιμῶν τῶν σιδηρομεταλλευμάτων εἶναι ἀφορμὴ
τῶν γινομένων, ἄλλοι δὲ ὅτι ὁ εἰς ὕφεισιν ἐπὶ
τινα ἔτη πυρετὸς ἐπιτείνεται ἤδη.

— Διαδίδεται ὅτι τὸ γραφεῖον τῆς ἐν Ἀθήναις
ἐταιρίας τῆς ἀποξηράσεως τῆς Κωπαίδος, πε-
ραιῶσαν τὰς ἐργασίας αὐτοῦ (τῆς ἀποξηράσεως,
δηλαδή, τῶν ταμείων τῶν μετόχων) διαλύεται,
τῶν ὑπαλλήλων πάντων μετατιθεμένων εἰς τὴν
«Πανελληνίον ἐταιρίαν», ἧς διευθυντὴς διορίζεται

ὁ βουλευτὴς Κυκλάδων κ. Μ. Μπογιατζόγλου.
Μὴ εὐρισκόμενοι εἰς σχέσεις μετὰ τῶν περὶ τὴν
Κωπαίδα, δὲν δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ἂν ἀλη-
θεύωσι τὰ διαδιδόμενα.

— Ὁ κ. Δήμαρχος Ἐρμουπόλεως διέταξε τὸν μη-
χανικὸν τοῦ δήμου ὅπως ἐπιθεωρήσῃ πάντα τὰ δημο-
τικὰ καταστήματα και κτήματα και ὑποβάλλῃ αὐτῷ
ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, ἧτις δὲν εἶναι
εὐχάριστος, ἂν και μέγιστα χρηματικά ποσὰ ἐδαπα-
νῶντο πρὸς συντήρησιν και ἐπισκευὴν αὐτῶν.

— Ἀρχιερεῖς ἐνταῦθα, τῇ προσκλήσει τοῦ δημάρχου
Ἐρμουπόλεως και διὰ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, ὁ ἐν Ἀθή-
ναις διάσημος ἀρχιτέκτων κ. Τσίλερ ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν
τὸ Σάββατον.

— Διαμείνας ἐνταῦθα ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ὁ χρηστὸς
πολίτης κ. Π. Καλογεράς, δήμαρχος Μυκόνου, ἀπῆλθε
τὴν Τρίτην εἰς Ἀθήνας.

— Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου ἐώρτασεν
ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως ἡ ἐνταῦθα ἀδελφότης τῶν
Θηραίων, πλήθους πολλοῦ προσελθόντος εἰς τὴν τελετήν.
Οἱ φιλότιμοι ἐπίτροποι τῆς εἰρημνικῆς ἀδελφότητος κ.κ.
Ἐρμανουὴλ Σιγάλας, Ἀντώνιος Νομικός, Δημήτριος
Καφούρος και Ἐμμ. Δαμιῆγος οὐδὲν παρέλειψαν πρὸς με-
γαλοπρεπεστέραν τῆς ἐορτῆς τέλεσιν.

— Ἐξῶθεν τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Ν. Σπυρίδωνος ἐ-
τέθη γραμματοκιβώτιον, ἐπετράπη δ' ὑπὸ τῆς κυβερνή-
σεως ἡ ἐν αὐτῷ πώλησις γραμματοσῆμων· οὕτω δὲ τὸ
κοινὸν εὐκολύνεται λαμβάνον ἐν οἰαδήποτε ὥρᾳ γραμ-
ματόσημα ἐκεῖθεν.

— Ἡ ἐπὶ τοῦ δι' φωταερίου φωτισμοῦ τῆς ἡμετέρας
πόλεως ἐπιτροπὴ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, συνελοῦσα
εἰς συνεδρίασιν και λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς πρὸς τὸν
δήμαρχον γενομένας προτάσεις περὶ τοῦ ἀντικειμένου
τούτου, ἀνέβαλε τὴν ἀπόφασίν τῆς μέχρις οὗ ζητη-
θῶσι τινες νέα πληροφορίαι.

— Τῷ διευθυντῇ τοῦ καπνεργοστασίου φιλικῶς πα-
ρατηροῦμεν ὅτι αἱ διδόμεναι αὐτῷ περὶ παραβάσεως τοῦ
περὶ καπνοῦ νόμου καταγγελίαι, γίνονται πολλάκις λόγω
προσωπικῶν ἐκδικήσεων, ὑπ' ἀνθρώπων ἀνάνδρων και
ἀνηθίων. Παραπονεῖται ἡμῖν πολίτης χρηστὸς παρὰ
τὸν Ἅγιον Γεώργιον κατοικῶν, ὅτι τρίς ἀπὸ τῆς νέας
ἐφαρμογῆς τοῦ καπνοῦ, ἐγένετο ματαία ἔρευνα ἐν ὁλο-
κλήρῳ τῇ περὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ συνοικίᾳ, καταγγελ-
λομένη ὑπ' ἀνάνδρου και αἰσχροῦ σοκοφάντου.

— Τὸ Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον τῆς ἐταιρίας Fraissinet
«Γαλάξι» τοῦ πλοίαρχου Maigre, ἐκ Μασσαλίας προση-
χόμενον, τὴν Δευτέραν περὶ ὥραν 1 1/2 μ. μ. και πα-
ρερχόμενον τὸ Ἄσπρονῆσι, και προσκρούσαν ἐπὶ τινος
ὕψους διεσπάρθη, τὰ δὲ ὕδατα εἰσέδυσαν ἀμέσως ἐν
τῷ προραίῳ αὐτοῦ κύτει. Ὁ πλοίαρχος ἰδὼν τὸν μέγαν
κίνδυνον και φοβηθεὶς τέλειον ναυάγιον, προσήραξεν αὐτό,
τῇ ὁδηγίᾳ τῶν ἐκεῖ παραπλεόντων ἀλιέων, εἰς τινα
ὀρμίσκιον τοῦ Ἄσπρονῆσιου. Ἀμέσως ἔσπευσαν διὰ λέμ-
βων και τῶν πολεμικῶν ἀτμοπλοίων «Ἀχελώου» και
«Ναυπλίου» ὁ κ. Καρτερῶν, Γάλλος πρόξενος, ὁ πρέ-
κτωρ κ. Καλθοκορόσης, ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἑλληνικῆς
Ἀτμοπλοίας κ. Ἰω. Κεχαγιᾶς, ὑποπλοίαρχος τοῦ Β.
Ναυτικοῦ, λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ὑποδιευθυντὴν τοῦ
Ἐργοστασίου κ. Essartier μετὰ 60 ἐργατῶν τῆς
Ἀτμοπλοίας. Ἡ παρὰσχεθεῖσα τῷ κινδυνεύοντι ἀτμο-

πλοία συνδρομή ἤτο λίαν ἀποτελεσματικὴ, διότι τῇ βοήθειᾳ μεγάλης ἀτμοκινήτου ἀντλίας τοῦ Ἐργοστασίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας, ἐξαγοῆς 280 τόνους ὕδατος καθ' ὄραν, κατωρθώθη νὰ ἐπισχεθῇ ἡ εἰσροὴ τῶν ὑδάτων, οὕτω δὲ τὸ ἐξοκείλαν ἀτμόπλοιοι, ἐκφορτωθέντων τῶν ἐν αὐτῷ ἐμπορευμάτων ἐπὶ τοῦ «Ἀχελώου» καὶ εἰκοσάδος φορτηγίδων, ῥυμουλκουμένων ὑπὸ τοῦ «Ναυπλίου» καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ τῆς Τεργέστης «Κρόνου», εἰσῆλθεν ἐν τῷ λιμένι τὴν μεσημβρίαν τῆς Τρίτης, ῥυμουλκούμενον ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ καθ' ὄλην τὴν νύκτα παραμείνκτος Ῥωσικοῦ ἀτμόπλοιου «Ῥωσία» τῆς γραμμῆς Κωνσταντινουπόλεως, καθυστερησάντος τῇ εὐγενεῖ προθυμίᾳ τοῦ ἐνταῦθα πράκτορος κ. Ἰω. Ἰβάνωφ. Τὸ «Γαλάζι» ἤδη εὐρίσκεται πρὸ τοῦ Ἐργοστασίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας, ἀναλαβούσης τὴν ἐπιδιόρθωσιν αὐτοῦ ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τῆς.

— Δύο αὐτοκτονίας ἐν Ἀθήναις ἀναφέρουσι τὴν ἐβδομάδα ταύτην αἱ Ἀττικαὶ ἐφημερίδες, τὴν μὲν υγειονομικοῦ τινος ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ καὶ τὴν δευτέραν τοῦ Γ. Μπαρουζοπούλου, οὗτινος τὸ πτώμα εὐρέθη ἐν τινι παρὰ τὴν Πειραιῆν χερσόνησον ὁπῆ.

— Ἐπίσης αἱ Ἀττικαὶ συνάδελφοι ποιοῦνται πολὺν λόγον ἵνα ἀνεύρωσι τὰς αἰτίας, αἵτινες ὤθησαν τοὺς φονεῖς τοῦ ἀμαξήλατου Ἰω. Δελοῦ ἢ Ἀράπη, ὅπως προῦσιν εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ φουερού καθ' αὐτοῦ ἐγκλήματος, νὰ φονεύσωσι, δηλαδὴ, τοσοῦτον ἀγρίως ἀνθρώπον ἀγνωστον αὐτοῖς καὶ ἀνευ τινος ἀφορμῆς. Αἱ μὲν τῶν ἐφημερίδων ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν τὸ τοῦ Παρισίου ἀστυνόμου λόγιον **ζητοῦσι τὴν γυναῖκα**, ἄλλαι δ' ἄλλας αἰτίας. Ἀλλὰ μήπως οἱ ἐκ τῶν παλαιότερων κατοίκων τῆς Σύρου δὲν ἀναμνησκονται μετὰ φρίκης τοῦ ἐδῶ κατατομηθέντος Κ. Ζέχα, ὅστις τρεῖς τῶν φόνων αὐτοῦ ἐξετέλεσεν ἀνευ τινος αἰτίας, ἀλλ' ἀπλῶς ὠθούμενος ὑπὸ ἀγρίου καὶ θηριώδους ἐνοστικτοῦ; Δὲν ἐνθυμοῦνται παῖδά τινα, εὐρεθέντα μὲ τὰς χεῖρας δεδεμένας ὀπισθεν ἡμίονου, σύγκντος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄρους Πύργου μέχρι τῶν ὑπορειῶν τῆς Ἄνω Σύρου, συντριβέντα δ' ἐπὶ τῶν βράχων, ἐφ' ὧν ἐκύλιεν αὐτὸν ὁ ἡμίονος ἀρηνιάσας ἐκ τοῦ ἀνημμένου σιγάρου, ὅπερ εἶχε τεθῆ ἐντὸς τοῦ ὠτός του; Δὲν γράφομεν ὅπως προκαταλάβωμέν τινα, διότι ἀγνοοῦμεν ἀληθῶς πῶς ἐγένετο τὸ ἐν Ἀθήναις κατὰ τοῦ ἀμαξήλατου ἐγκλημα, ἀλλ' ἀπλῶς ἀνεμνήσθημεν ἀρχαίων συμβάντων.

— Παρὰ τῷ κ. Β. Σάββα πωλεῖται καὶ τὸ ἄρι ἐκδοθὲν δεύτερον μέρος τῆς **Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης**, ἐκδιδομένης ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις βιβλιοπωλῶν κ. κ. Π. Μπάρτ καὶ Κ. Βίλμπεργ, περιέχον τὸ Β' μέρος τοῦ πρωτοτύπου μυθιστορήματος **Θάνατος Βλέκας** ὑπὸ Π. Καληγᾶ. Τὴν ἀπόκτησιν τοῦ χαριστάτου τούτου μυθιστορήματος συνιστῶμεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις.

— Ἡ Ἀγγλικὴ πρεσβεία ἀνεκοινώσατο τῇ γαλλικῇ κυβερνήσει τηλεγράφημα τοῦ διοικητοῦ τῆς νοτίου Αὐστραλίας, καθ' ὃ τῇ 22 Σεπτεμβρίου εὐρέθη ἐν φαμμώστραλιᾳ νεκρὸν θαλάσιον πτηνὸν, κλυδωνομάντις δει παραλία νεκρὸν θαλάσιον πτηνὸν, κλυδωνομάντις δει (albatros), φέρον ἐκ τοῦ λαίμου ἀνηρημένον τεμάχιον λευκοσιδήρου μετὰ τῶν ἐξῆς λέξεων γαλλιστὶ γεγραμμένων. «Δεκατρεῖς ναυαγοὶ κατέφυγον εἰς τὰς νήσους Κραζέ, τῇ 4 Αὐγούστου». Ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν τῆς Γαλλίας κ. Βαρβὲ ἐξαπέστειλεν εἰς τὸν διοικητικὸν τῆς ἐν τῷ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ ναυτικῆς μοίρας ὀδηγίας πρὸς τῆς ἐν τῷ Ἰνδικῷ πλοίου εἰς τὰς νήσους Κραζέ. Αἱ νῆσοι αὗται

κεῖνται νοτίως τῆς Μαδασκάρης μεταξὺ τοῦ Ἐθελπίδος ἀκρωτηρίου καὶ τῆς Αὐστραλίας ἐπὶ τῆς 48 νοτίου πλάτους καὶ 50 μίτους.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΑ

Ὁ κ. Π. Μαρκότσης ἐπέδωκε πρὸς τὸν ἐνταῦθα Εἰσαγγελέα καὶ τὴν ἐξῆς αἴτησιν·

ΑΙΤΗΣΙΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΜΑΡΚΟΤΣΗ
κατοίκου Ἐρμουπόλεως

Πρὸς τὸν κύριον Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πλημμελειοδικῶν.

«Πρὸς ἐπίφωσιν καὶ ἀπόδειξιν τῆς κατὰ τοῦ Τελώνου Σύρου πρὸς ὑμᾶς μνησύεός μου, παρακαλῶ εὐσεβάστως ὑμᾶς, κύριε Εἰσαγγελεῦ, ὅπως προσκαλέσητε καὶ ἐξετάσητε καὶ τὸν Νικόλ. Νικολόπουλον ἔμπορον, κάτοικον Ἐρμουπόλεως, ὅστις μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς μνησύεός μου μοὶ κατέθεσε περιστατικὰ ἄμεσον σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν μνηυθεῖσαν πράξιν τοῦ κ. Τελώνου. Ἦτο οὗτος ἐτελώνισε σάκκουσ λίαν ἐφθαρμένους ἀντὶ 30 ο/ο τὴν ὀκᾶν, χωρὶς νὰ θελήσῃ ὁ κύριος Τελώνης νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν φθορὰν τῶν σάκκων τούτων, εἰπὼν τῷ κ. Νικολόπουλῳ ὅτι τὸ δασμολόγιον οὐδεμίαν ποιεῖ ἐξαιρέσιν. Ἀλλὰ τότε διατὶ ἡ ἐξαιρέσις εἰς τὸν Σαρσέντην;

Ἴνα ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια τῶν λεγομένων μου παρακαλῶ εὐσεβάστως, κύριε Εἰσαγγελεῦ, ὅπως εἰ δυνατόν διαταχθῇ αὐτοψία ἐπὶ τῶν σάκκων τοῦ Νικολόπουλου, ὅπως ἡ δικαιοσύνη πεισθῇ περὶ τῆς ποιότητος τῶν σάκκων καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς πράξεως, ἣν ἐποιήσατο ὁ Τελώνης πρὸς τὸν ἔμπορον Σαρσέντην.»

Ἐν Σύρῳ τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1887.

Εὐπειθέστατος
Π. Ι. ΜΑΡΚΟΤΣΗΣ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἡλίου».

Ἀπαντῶν καὶ πάλιν εἰς τὸν κ. Ἐλευθέριον Κορριάτην, γράφοντα ὑβριστικώτατα κατ' ἐμοῦ ἐν τῇ «Πανόπῃ» ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὸν κατεμήνυσα ἐπὶ συκοφαντίᾳ, ὧν βέβαιος ὅτι ἡ δικαιοσύνη θὰ μοὶ ἀποδώσῃ τὸ δίκαιόν μου. Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος γραμμάτια, ἅτινα ὄφειλον εἰς αὐτὸν, τῇ τριτεγγυήσει τοῦ κ. Θεοδώρου Ἀθανασοπούλου, τὸ μὲν ἐκ δραχμῶν 1101.15, ἀπὸ 13 Αὐγούστου 1885, προθεσμίας ἐννέα μηνῶν, τὸ ἕτερον ἐκ δραχμῶν 2,100, καὶ τὸ ἕτερον ἐκ δραχμῶν 451, ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1885, προθεσμίας μηνῶν ἑξ, ἐπλήρωσα περὶ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου 1886, ὅτε ἐπανῆλθον ἐκ τοῦ στρατοῦ· τὸν ἐπλήρωσα δὲ ἐκ τῶν εἰσπραξέων τοῦ οἰνοπωλείου μου, ἃς ὁ κ. Κορριάτης εἰσέπραττεν ὡς πλτρεξούσιός μου καὶ ὅπως ὁ εὐσυνείδητος οὗτος κύριος γνωρίζει πολὺ καλά, θὰ ἀποδειχθῇ δὲ καὶ δικαστικῶς.

Τὸ δὲ ἀπόσπασμα τῆς ἐπιστολῆς μου, τὸ ὅποιον δημοσιεύει, οὐδὲν βεβαίον, διότι ἐγὼ οὐδέποτε ἤρνήθην ὅτι

τοῦ ὄφρα γραμμάτια τὰ ὅποια ἐπλήρωσα. Τὸ νὰ φέρῃ δὲ τὸ ζήτημα εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ὅπως κρίνει ἡ κοινωρία, δὲν δεικνύει ὅτι ὁ κ. Κορριάτης ἔχει πολλὴν φρόνησιν, διότι δύναται τις νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ἀπὸ ποῦ γράφει καὶ υπογράφει τὰς πολυφυλλήτους ταύτας ἐπιστολάς, ὁ κύριος αὐτός, ἢ καταπιεζομένη, δηλαδή, αὐτὴ ἀθωότης.

Δέξασθε, κύριε συντάκτα κτλ.

Ἐν Ἐρμούπολει, τῆ 22 Ὀκτωβρίου 1887.

N. Πρασόπουλος.

Κατὰ τί πταίσεις ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας :

Κατ' οὐδὲν ἢ ὅτι δὲν ἐνέδιδον εἰς ἀδίκους καὶ ἀλόγους Διδασκάλων τινῶν ὀρέξεις, ζητούντων καὶ τοὺς χειρίστους τῶν μαθητῶν, λόγῳ ὕλικου συμφέροντος, ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν ἀπροσκόπτως νὰ πράξωσι καὶ οὕτω κατακυλιόντων τὰ γράμματα εἰς τῆς ὕλης τὸν βόρβορον καὶ ἐχόντων τὸ Διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ὡς μέσον κέρδους καὶ πορισμοῦ ὕλης, ἐξ οὗ τρόπου οὐδὲν μέγα καὶ εὐγενὲς ἐλπίζεται, καὶ ὅτι τιμῶς τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀνατεθειμένον μοι καθήκον καὶ μετὰ διακαοὺς ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ἐξετέλουν, ἀπέχων τοῦ βία ἢ πειθοῖ κατ' ἰδίαν διδάσκειν ἐπὶ μνησιαίοις διδάκτροις μαθητὰς, οὓς αὐτὸς ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἐδίδασκον, καὶ τοῦ ἐκμυζᾶν τὰ τούτων βελάντια, μὴδ' ἄλλων μετέχων καταχρήσεων. Ἡ ἀμεμπτος δ' αὐτῆ ἐν Σύρῳ διαγωγῇ, ἦν πάντες σχεδὸν οἱ χρηστοὶ τοῦ ἡμετέρου Γυμνασίου μαθηταὶ γνωρίζουσιν, ἐξήγειρε τὸν κατ' ἐμοῦ πολλῶν διδασκάλων φθίνον, κώλυμα καὶ ζημία τοῖς αὐτῶν ἔργοις οὕσα, καὶ ἀφορμὴ αὐτοῖς ἐγένετο, ὅπως ποικίλοις ἐπινοήμασιν ἐκποδῶν με ποιήσωνται καὶ ὄντως (ἄγνωστον, ἀνὴρ πρὸς καλὸν ἢ κακὸν ἑαυτῶν) ἐπέτυχον.

Ἐπειδὴ δ' ἡ ἀπάσθαλος αὕτη συμπεριφορὰ πολλῶν διδασκάλων ἐν Σύρῳ ὀσημέραι πρὸς ὄλεθρον τῆς σπουδαζούσης ἀθώας νεολαίας καὶ ταπεινώσιν τῶν γραμμάτων ἀντὶ νὰ περιορισθῇ θραυστέραν ἀνοψοῖ κεφαλὴν καὶ ὅλως ἀπειλητικὴ ἀποβαίνει, μορφοῦσα τὸ σκότος καὶ ἀμαυροῦσα τὸ φῶς, ἐπείγομαι, καὶ αὐτὸς ὑπ' αὐτῆς παθὼν, νὰ δημοσιεύσω διὰ τοῦ ἐνταῦθα πρῶτον τύπου, ὕστερον καὶ διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις, τῷ τε ἀγνοοῦντι τὴν θέσιν τῶν ἐν Σύρῳ σχολείων κόσμῳ καὶ τῷ προσποιουμένῳ βουλευτῇ κ. Στ. Σκουλοῦδῃ γνωστὸν ποιήσωμαι, οἷαι παρεγκλίσεις καὶ καταχρήσεις ἐνταῦθα χώραν παρὰ τῶν μορφωτῶν τῆς νεολαίας λαμβάνουσιν καὶ οἷος τῶν γραμμάτων ὑπάρχει ἐξ ὀλιγορίας τινῶν ἐξουθενισμός! Καὶ δὴ ὡς ἐξ ἀφρηρίας ἀρχομαι ἀπὸ τοῦ ἐντὸς τοῦ Γυμνασίου τεθρονισμένου δευτέρου Σχολαρχεῖου καλουμένου τοῦ Βλαστοῦ, οὗ διευθυντῆς αὐτὸς ὁ κ. Α. Βλαστός τυγχάνει. Μηδαμῶς δὲ τοῦ ἄλλου ἥθους τοῦ ἀνθρώπου τούτου, δολίαν ἄχρις ἐσχάτων φιλίαν ὑποκρινόμενος μοι, ἀπτόμενος, μηδὲ τὴν ἐν τοῖς γράμμασιν αὐτοῦ ἰκανότητα ἐπὶ γε τοῦ νῦν διερευνῶν, λέγω μόνον, ὅτι ἀπρεπέστατα ἐν τῷ Σχολείῳ τούτῳ πρωτοφανεῖ καπηλεύσει τὰ γράμματα καπηλεύονται, διότι πρῶτος αὐτὸς ὁ κ. Α. Βλαστός, ἐπιλεγόμενος τοὺς εὐποροῦντας αὐτοῦ μαθητὰς, διδάσκει αὐτοὺς ἐπ' ἰδιαιτέροις διδάκτροις ἐν τῇ ἑαυτοῦ οἰκίᾳ, ἦν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἴδιον κατέστησε πρὸς εὐρυτέραν μετάδοσιν τῶν φώτων Σχολείων. Παραλείπων δὲ ν' ἀναφέρω παλαιούς μαθητὰς, οὓς ὁ κ. Α. Βλαστός παρὰ τὰς ἐπανελημμένας

τοῦ ὑπουργεῖου ἐγκυκλίους κατ' οἶκον ἀργυρολογῶν ἐδίδασκε καὶ προὔθιβαζε, δηλῶ μόνον νῦν τοὺς ἀρτι εἰς τὸ Γυμνάσιον εἰσαχθέντας μαθητὰς, ἦτοι Ν. Σῶν, Μ. Πάλλην, Κ. Ζερβουδάκην καὶ τοὺς ἐκ τῆς Δευτέρας εἰς τὴν Τρίτην τάξιν, καὶ περ ἀπερριμμένους ὑπὸ τοῦ οἰκείου διδασκάλου κ. Α. Κουτσοδόντη τυγχάνοντας, παρανόμως προχθέντας, ὡς ἐμοὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τεσσάρων ἀξιοτίμων κυρίων αὐτὸς ὁ κ. Κουτσοδόντης ὡμολόγησεν (ἐφ' ᾧ ἐφιστῶμεν σύντονον προσοχὴν τῷ κυρίῳ Γυμνασιάρχῃ Σπ. Δουκάκῃ) ἦτοι Ἄντ. Ἀξαρλῆν, Εὐάγγελον Ζαχαρόπουλον, Ν. Κωνσταντινίδην καὶ Ἀλέξιον Ξηραδάκην. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ τῶν ὀμμάτων πάντων τῶν συμμαθητῶν αὐτῶν οἱ πλείους τούτων οὐδέποτε ἢ σπανιώτατα ἐξήρχοντο νὰ εἰπωσι μᾶθημα καὶ οἱ βαθμοὶ τῶν φυσικῶ τῷ λόγῳ ἀστήμαντοι πάντως ἦσαν, εἰς τεχνάσματα κατέφυγεν ὁ κ. Σχολάρχης Βλαστός, παραμορφώσας τοὺς ἐλέγχους (τοὺς καθημερινούς καὶ τὸν εἰδικόν), ὅπως προαγάγῃ τοὺς εἰρημένους μαθητὰς.

Τοιαῦτα δ' ἔργα τοῦ Σχολάρχου Σ. Α. Βλαστοῦ ἐργαζόμενου καὶ μηδαμῶς τὰς διαταγὰς καὶ ἀπειλὰς τοῦ νόμου φοβουμένου, ἐπόμενον ἦν καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν διδάσκαλοι, ἄτε πένητες, χεῖρον ἔτι νὰ πράξωσιν, ὡς λ. χ. ὁ Ἑλληνοδιδάσκαλος κ. Γ. Κουϊμζέλης, οὗ ὁ οἶκος βρῖθει μαθητῶν, πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Δουκάκη, ἐν ἧ αἰθούσῃ ἐδίδασκε κοινῶς τοῦς τῆς πρώτης τάξεως τοῦ Σχολείου μαθητὰς, ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ τινα χρόνον ὑπὸ τὰ ὄμματα ἡμῶν καὶ ἰδίως ἐδίδασκε, κρατῶν ἀπὸ τῆς 4—5 ὥρας τοὺς παχυλοὺς τοῖς χρήμασι μαθητὰς καὶ ἀποπέμπων τοὺς πενομένους, τὰ δὲ διδάκτοα ἀπὸ 3 μὲν ἄχρι 10 διὰ τοὺς ἀγεληδὸν καὶ συλλήθδην διδασκόμενους ὀρίσας, εἰς 20 δὲ δραχμὰς δι' ἕκαστον κατ' ἰδίαν μόνον διδασκόμενον ἀνυψῶν.

Ἐρωτῶμεν τὸ σεβ. ὑπουργεῖον, πρὸς τί αἱ ἀδιάλειπτοι καὶ αὐστραὶ ἐγκλήλιοι καὶ ἐπιταγαί, ὅταν ἀσχημίαι τοιαῦται πασιφανῶς χώραν λαμβάνωσι; Φαίνεται, στέλλονται, ἵνα τιμωρῶσι τοὺς ἐφαρμόζοντας καὶ πιστῶς φυλάττοντας αὐτάς. Ναι, δυστυχῶς!!

(ἀκολουθήσει)

Ἐν Σύρῳ, τῆ 22 Ὀκτωβρίου 1887.

Ἰωάννης Μιχαήλ

Καθηγητῆς

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Σφαιριστήριον (Μπιλιάρδο) νεώτατον, ἀρίστης Γαλλικῆς κατασκευῆς, ἀντὶ μετρίας τιμῆς, ἐλλείψει ἐργασιῶν, εἰς τὸ ἐν ἄνω Σύρῳ καφενεῖον τοῦ κ. Δομενίου Βακονδίου.

ΣΙΔΗΡΩΤΡΙΑ
ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ καὶ ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΩΝ

χρηματίσασα ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀφικθεῖσα κατ' αὐτάς, δέχεται ἐργασίας. Κατοικεῖ δὲ εἰς Βαπόρια, ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Μιχ. Ζαραχάνη.

Τύποις P. Πρίντζη.